

Bilag til f. t. l. om Danmarks tilslutning til EU's forfatningstraktat (bd III)

under den del af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, der dækkes af EU's budget (civile opgaver), jf. art. III-313, stk. 3. Samtidig etableres der en opstartsfond med bidrag fra medlemslandene med henblik på forberedende aktiviteter inden for den del af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, der ikke dækkes af EU's budget (militære opgaver), jf. art. III-313, stk. 4.

Forenklingen af EU's instrumenter betyder, at der fremover inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik formelt set kun opereres med én type retsakt: europæiske afgørelser. Der skelnes mellem afgørelser, der fastlægger en EU-holdning, en EU-aktion eller de nærmere gennemførelsesbestemmelser for disse, jf. art. III-294.

Beslutningsprocedurene inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik fastholdes i store træk. Se art. I-40, stk. 6 og III-300.

Beslutninger inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

Enstemmighed gælder som hovedregel:

- Hovedreglen er enstemmighed for beslutninger i Det Europæiske Råd og Rådet.
- Når der gælder enstemmighed, har et medlemsland mulighed for konstruktiv afståelse. I så fald afgives en formel erklæring, og medlemslandet er ikke bundet af den pågældende afgørelse.

Kvalificeret flertal anvendes i særlige tilfælde:

- Ved afgørelser på grundlag af en EU-strategi vedtaget i Det Europæiske Råd.
- Ved implementering af en allerede fastlagt EU-holdning eller EU-aktion
- Ved udnævnelse af EU's særlige repræsentanter.
- Ved afgørelser, der fastlægger en EU-aktion eller EU-holdning på forslag af EU-udenrigsministeren, hvis forslaget fremlægges efter specifik anmodning fra Det Europæiske Råd (nyt i forfatningstraktaten).
- Der anvendes ikke kvalificeret flertal i afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.

- Når afgørelser træffes med kvalificeret flertal, gælder der en nødbremse. Hvis et medlemsland finder, at en afgørelse berører et vitalt område for den nationale politik, skal EU-udenrigsministeren søge et acceptabelt kompromis. Hvis dette ikke lykkes, henvises beslutningen til enstemmighed i Det Europæiske Råd.

Som noget nyt indføres der mulighed for, at Det Europæiske Råd med enstemmighed kan bemyndige Rådet til at gå fra enstemmighed til kvalificeret flertal inden for andre end de ovenfor nævnte spørgsmål, dog fortsat ikke i afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet. Se kapitel 12 om tilpasningsmuligheder.

6.2 Den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik

Den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik bevarer de nuværende grundtræk.

Samarbejdet er grundlæggende mellemstatsligt, og forfatningstraktaten indebærer ikke etablering af et fælles forsvar, jf. art. I-16. Etableringen af et fælles forsvar kræver fortsat, at Det Europæiske Råd med enstemmighed træffer afgørelse herom, og ligesom i dag skal en sådan beslutning vedtages i alle medlemslande i overensstemmelse med landenes forfatningsmæssige bestemmelser, jf. art. I-41, stk. 2.

Hovedsigtet med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik er fortsat varetagelse af krisestyringsopgaver – de såkaldte Petersberg-opgaver – med anvendelse af de civile og militære kapaciteter, som medlemslandene stiller til rådighed, jf. art. I-41, stk. 1. I forfatningstraktatens art. III-309 sker der en uddybende præcisering af disse opgaver.

Opgaver under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik: Petersberg-opgaverne

- Aktioner på nedrustningsområdet.
- Humanitære opgaver og redningsopgaver.
- Rådgivnings- og bistandsopgaver på det militære område.
- Konfliktforebyggende og fredsbevarende opgaver